

De kernelementen van de interventie M@ZL:

1. Uitgaan van eigen kracht van jongeren en ouders, en gedeelde verantwoordelijkheid.

Door in het contact de eigen kracht te benadrukken en het unieke van elke jongere afzonderlijk, en door te focussen op en het benoemen van de sterke punten, verbeteren de prestaties van jongeren en wordt hun welbevinden vergroot. Dit heeft een substantieel effect op lichamelijke gezondheid. Het benoemen van een gezamenlijke en gedeelde verantwoordelijkheid motiveert en activeert leerling en ouders om zelf aan de slag te gaan.

2. Gesprekken voeren vanuit zorg en aandacht.

Het is essentieel om het gesprek te voeren vanuit zorg en aandacht en niet vanuit controle, vanwege het belang om alle medewerking, openheid en een optimale samenwerking te bereiken met de leerling en ouders.

3. Altijd ouders betrekken.

Omdat ouders van minderjarige kinderen een rol spelen bij de ziekmelding. Daarnaast hebben ouders invloed op de ziektebeleving van hun kind en kunnen ook gezinsfactoren van invloed zijn op het ziekteverzuim van hun kind; ouders geven vaak veel relevante informatie en kennen hun kind het beste. Ze zijn nodig voor het krijgen van inzicht in de problematiek. Ouders spelen ook een belangrijke rol bij het zoeken naar oplossingen en weten wat haalbaar is binnen het gezin; ze zijn nodig voor verandering en begrenzing; in de meeste gevallen waarderen leerlingen deze betrokkenheid.

4. Gebruik van de M@ZL-criteria (elke vierde ziekmelding in twaalf schoolweken of vanaf de zevende schooldag aaneengesloten) voor toeleiding naar het gesprek op school.

Het interventieonderzoek laat zien dat deze criteria specifiek zijn en dat we zo een voor JGZ belangrijke doelgroep vroegtijdig in beeld krijgen. De criteria blijken een duidelijk en objectief kader te geven, waardoor het behoud van 'zorg' als ingang van het verzuimgesprek wordt geborgd.

5. Altijd eerst een gesprek door een medewerker van de school met leerling en ouders over het ziekteverzuim.

Op de eerste plaats vinden ouders het, ondermeer omdat zij hun kind ziek melden bij school, vanzelfsprekend dat de school hen eerst zelf vraagt wat er speelt. Het bespreken van ziekteverzuim kan de relatie tussen school, leerling en ouders versterken en de ouderbetrokkenheid vergroten. Het bewust maken van de leerling en ouders dat het ziekteverzuim omvangrijk is en 'schadelijk' voor de studievoortgang, hoort bij school. Uit de praktijk blijkt dat veel problematiek, zoals pesten en problemen met een docent, in eerste instantie door school zelf kan worden opgepakt. Je blijft zo dichtbij de leerling-omgeving. Door tijdens het gesprek de verwijzing naar de jeugdarts met leerling en ouders toe te lichten, is de samenwerking tussen school en jeugdarts voor leerling en ouders duidelijker, waardoor de opkomst bij de jeugdarts hoger is.

6. Informeren van de jeugdarts m.b.t. de hulpvraag van school.

De samenwerking verloopt beter doordat de jeugdarts beter kan adviseren. De voorinformatie helpt de jeugdarts om inzicht te krijgen in de problematiek en de hulpvraag. De school is

Auteur:		Vertrouwelijkheid:		Documentnr:	
Team:		Datum:		Versie:	

vervolgens meer tevreden over de terugkoppeling door de jeugdarts en kan het advies beter oppakken, omdat er al contact is over het ziekteverzuim met leerling en ouders.

7. Professionele inzet van de jeugdarts.

Als de school met leerling en ouders gesproken heeft en advies wil, dan is dat meestal – zo blijkt uit de praktijk - omdat er sprake is van lichamelijk en/of psychische klachten, vaak in combinatie met het aanhouden van het verzuim. Leerling en ouders willen erkenning van de klachten en verwachten een arts, die voortborduurde op het gesprek op school, een antwoord heeft op hun vragen en aandacht besteedt aan het totale plaatje, inclusief de biomedische componenten. Bij lichamelijke of psychische klachten hebben leerling en ouders recht op een goede medische anamnese en lichamelijk en psychosociaal onderzoek. Kennis van diagnostiek en behandeling van ziekten en aandoeningen is noodzakelijk om hen (snel) gerust te kunnen stellen en zorgen weg te kunnen nemen (het wegnemen van vermijdbare zorg, ook wel 'de-medicaliseren' genoemd) en tegelijkertijd op tijd te kunnen doorverwijzen voor diagnostiek en behandeling bij vermoeden van een ziekte of aandoening (voorkomen van onderbehandeling).

Auteur:		Vertrouwelijkheid:		Documentnr:	
Team:		Datum:		Versie:	